

- 2) szkole — należy przez to rozumieć wyższą szkołę artystyczną,
- 3) docencie — należy przez to rozumieć docenta zatrudnionego na podstawie mianowania,
- 4) wydziale — należy przez to rozumieć również jednostkę organizacyjną międzywydziałową lub pozawydziałową,
- 5) dziekanie — należy przez to rozumieć również kierownika jednostki organizacyjnej międzywydziałowej lub pozawydziałowej.

§ 20. Traci moc rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 21 stycznia 1964 r. w sprawie powoływania na stanowiska pracowników nauki oraz wykładowców i starszych wykładowców w wyższych szkołach artystycznych (Dz. U. Nr 4, poz. 25).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: w z. Cz. Wiśniewski

43

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 16 lutego 1973 r.

w sprawie podstawy wymiaru emerytury lub renty, zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz składek na ubezpieczenie społeczne za pracowników zatrudnionych w rzemieślniczych zakładach pracy.

Na podstawie art. 17 ust. 5 i art. 125 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6 oraz z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341) zarządza się, co następuje:

§ 1. Najniższą podstawę wymiaru emerytury lub renty, zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz składek na ubezpieczenie społeczne za pracowników zatrudnionych w rzemieślniczych zakładach pracy stanowi:

- 1) wynagrodzenie ustalone w gospodarce uspołecznionej dla najniżej zarabiających w okresie, z którego zarobki przyjmuje się do obliczania tej podstawy, przy czym w razie wykonywania równocześnie dwóch lub więcej zatrudnień bierze się pod uwagę łączny zarobek,
- 2) odpowiednia część wynagrodzenia wymienionego w pkt 1, jeżeli zatrudnienie wykonywane było w niepełnym wymiarze czasu pracy.

§ 2. Rzemieślniczymi zakładami pracy są przedsiębiorstwa, prowadzone przez osoby fizyczne w celu wykonywania we własnym imieniu gospodarczej działalności wytwórczej i usługowej na podstawie uprawnień określonych w art. 3 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. Nr 23, poz. 164).

§ 3. W sprawach nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem stosuje się przepisy:

- 1) rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 19 sierpnia 1968 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru emerytury lub renty, zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne (Dz. U. Nr 35, poz. 246),
- 2) rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 6 lipca 1972 r. w sprawie ustalania podstawy wymiaru i obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego (Dz. U. Nr 27, poz. 196).

§ 4. Traci moc rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 18 maja 1961 r. w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i świadczeń z ubezpieczeń społecznych dla pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego (Dz. U. z 1961 r. Nr 26, poz. 128, z 1962 r. Nr 53, poz. 267 i z 1964 r. Nr 21, poz. 144).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1973 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: W. Kawalec

44

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WĘWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 19 lutego 1973 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia organów właściwych do wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz warunków i trybu ich wydawania.

Na podstawie art. 5 § 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. z 1959 r. Nr 69, poz. 434 i z 1969 r. Nr 13, poz. 95) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 10 lipca 1964 r. w sprawie określenia organów właściwych do wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów

alkoholowych oraz warunków i trybu ich wydawania (Dz. U. Nr 29, poz. 188) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych zawierających więcej niż 4,5% alkoholu wydają:

- 1) na terenie miasta wyłączonego z województwa — właściwy do spraw handlu organ prezydium dzielnicowej rady narodowej,
- 2) na terenie miasta stanowiącego powiat i nie podzielonego na dzielnice — właściwy do spraw handlu organ prezydium rady narodowej,
- 3) na terenie gminy (miasta i gminy), miasta nie stanowiącego powiatu i dzielnicy w mieście stanowiącym powiat — naczelnik gminy (miasta i gminy) lub właściwy do spraw handlu organ prezydium miejskiej (dzielnicowej) rady narodowej.”

2) w § 5:

- a) w ust. 2 pkt 1 skreśla się wyrazy „i osiedlach”,
- b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w gminach — 1 do 3 punktów sprzedaży na gminę”.

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych liczbą ludności albo zasięgiem terytorialnym gminy (miasta i gminy) naczelnik gminy (miasta i gminy) może po porozumieniu z kierownikiem właściwego do spraw handlu organu prezydium powiatowej rady narodowej udzielić zezwolenia na dodatkowe punkty sprzedaży napojów alkoholowych na terenie gminy (miasta i gminy).”

3) w § 13 ust. 4 na końcu zdania dodaje się wyrazy „i Usług”.

4) w § 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Cofając zezwolenie właściwy organ (§ 1 ust. 1) wyznacza jednomiesięczny termin do zaprzestania sprzedaży napojów alkoholowych, licząc od daty uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu zezwolenia.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: *E. Sznajder*

45

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 16 lutego 1973 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień od należności celnych oraz od ograniczeń przywozu i wywozu.

Na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 1 października 1965 r. w sprawie zwolnień od należności celnych oraz od ograniczeń przywozu i wywozu (Dz. U. z 1965 r. Nr 42, poz. 260 z 1970 r. Nr 5, poz. 38 i Nr 21, poz. 174) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przepis pkt 3 nie ma zastosowania do przedmiotów przywożonych i wywożonych przez osoby przekra-

czające granicę państwową na podstawie dowodów osobistych”.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 18 marca 1972 r. w sprawie zwolnień od należności celnych oraz od ograniczeń przywozu i wywozu przedmiotów przewożonych między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną (Dz. U. Nr 12, poz. 88).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: *w z. M. Dmochowski*